

Konevitsa-kvartetti kirkossa

Pieneen Perniöön piipahtaa aina silloin tällöin kiinnostavia esiintyjä. Ilmoitukset vaan tuppaaavat jäämään huomaamatta. Niin meinasi tämä tiistainenkin (24.1.).

Työkaverini soitti maanantai-iltana hätääntyneenä Hangosta. Ajattelin jo, että jotain hirveää on tapahtunut. Ties vaikka tehdas on tömähäntynyt. Ei sentään. Liikuttuneena hän sai sanottua, että Perniöön on tulossa huomenna aivan uskomaton mieskvartetti. Ja se basso on ihan pitelemätön. Pitää ehdottomasti mennä!

Niinpä niin, se oli Konevitsa-kvartetti. Kirjoitettiinhan siitä vähän lehdessäkin. Mutta se kun on sellaista ortodoksista paatoksellista liturgiaa, liian synkkää, ei tästä maailmasta.

Konsertin ensimmäinen osa näyttikin alun alkaen synkeältä. Miehet astelivat eteen vakavan näköisinä pitkissä mustissa kaavuissaan. Partasuu kopautti kevyesti äänirautaa, vei sen korvalleen ja antoi neljä hiljaista ääntä. Ja heti se basso kajahti niin, että karvat nousivat pystyyn. Ei kai vaan istuta liian lähellä.

Konsertin ensimmäinen osa oli kauttaaltaan ortodoksista kirkkomusiikkia, joka minulle on aika vierasta. Papit ja lukkarit laulelevat näitä veisuja tietääkseni yksiaanisesti, tai mitä nyt kukin veisaakaan. Konevitsan kaverit vetivät alusta pitäen neliäänisesti. Laulajien keskinäinen harmonia tuntui olevan täydellisesti tasapainossa Ei hassumpaa.

Konsertin toiseen osaan, joka ohjelmalehtisen mukaan koostui venäläisistä kansanlauluista, miehet tulivat aivan uuden näköisinä. Päällä oli värikkäät kasakkapaidat. Olemuksesta henki, kuin oltaisiin lähdössä pienissä pohjissa juhlimaan.

Mutta tähän kaverini mainostamaan bassoon. Vai onko hän bassobaritoni? Harmi, etten ole varma hänen nimestään. Netistäkin löytyy erilaisia kokoonpanoja. Tuntuu kuin konevitsalaisten tarkoituksin olisi häivyttää laulajien nimet ja korostaa kokonaisuutta. Mutta olihan melkoinen ääni!

Soolo-osuuksia oli järjestetty kvartetin jokaiselle laulajalle, ja kukin selvisi hienosti. Mutta tämä isokokoinen basso! Laulettiin mm. vanha Donin kasakoiden armeijalaulu, oikea juomalaulu. Siinä mentiin joen yli ryyppäämään, eikä mitään ehtoollisviiniä! Tuntui, kuin laasti olisi murentunut Perniön kirkon paksuista seinistä ja pylväistä, kun mahtava basso antoi tulla täysillä. Miksi mies lauleskelee ruokapalkalla kirkkomusiikkia ja kansanlauluja, miksei Wagneria suurilla oopperalavoilla?

Asiallinen käsiohjelma oli kirjoitettu kelpo suomenkielellä. Kappaleiden nimet oli kyllä prantätty venäjäksi, mutta niiden sisällöt oli lyhyesti suomennettu. Laulajien nimiä ei siis oltu mainittu. Netistä näkee, että kvartetin kokoonpano vaihtelee. Kaikki muu oli siis suomeksi, paitsi lyhyt englanninkielinen lause, jossa pyydettiin pidättäytymään taputuksista ensimmäisen osan aikana. Onneksi kanttori kävi kertomassa saman suomeksi, ettei tullut munattua.

Nämä kaverit eivät toden totta tarvitseet viime aikoina paljon puhuttua Auto Tune -ohjelmaa. Sillä korjataan keskinkertaisten laulajien sävelkorkeuden epätarkkuuksia levyillä ja suorissa konserttiesityksissä. Muiden muassa sellaiset kuuluisat laulajat kuin Britney Spears ja Lauri Tähkä joutuvat käyttämään sitä säännöllisesti.

pajen